

גבעת חיים מאוחד

גבעת



71 שנים לגבעת חיים



עלון פנימי ט"ג/24 כ"ד בתמוז תשס"ג 24 ביולי



הנהלה כלכלית

ישיבה מס' 6 18 ביוני 2003

משתתפים: יורם גור, יהודה גלר, אלעד דרך,
יואב קציר, נדב דרך, דוד עין דר, אלון שפיצר
חסרים: אריה קונסקר, משה מרום

4. דו"ח תמחירי רבעוני ענפי משק
נסקרו פעילויות הענפים.

למשק גרעון כלכלי בסך כ-200 אש"ח.
הגרעון בתזרים המשק כ-2.1 מ"ש"ח.

הוחלט לבדוק:

- א. הרכב הוצאות משפטיות.
- ב. עלות המזון ברפת בחשוואה לרפתות אחרות.

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 5,
מתאריך 26 במאי 2003

2. הצגת דו"ח תמחירי לשנת 2002
סה"כ מקור עצמי 2,208 אש"ח
סה"כ גרעון 3,796 אש"ח

3. הרכב ההנהלה הכלכלית
הוחלט:

- א. תערך פנייה לחברים נוספים להצטרף להנהלה הכלכלית.
- ב. רכז ההנהלה הכלכלית יהיה רכז המשק ולא ימונה יו"ר ההנהלה הכלכלית.

ג. חברי ההנהלה הכלכלית יובאו לאישור באסיפה חשובה הרציפות והמשך כהונת החברים מההנהלה הנוכחית.

ד. יו"ר האגודה צריך להיות חבר בהנהלה הכלכלית.
ה. מומלץ שמנהלת הקהילה תשתתף בישיבות.

ו. לאחר בחירת הנהלה חדשה, הרכב התקיים דיון על סמכויות הנהלה הכלכלית ותפקידיה.

- א. תערך פנייה לחברים נוספים להצטרף להנהלה הכלכלית.
- ב. רכז ההנהלה הכלכלית יהיה רכז המשק ולא ימונה יו"ר ההנהלה הכלכלית.

ג. חברי ההנהלה הכלכלית יובאו לאישור באסיפה חשובה הרציפות והמשך כהונת החברים מההנהלה הנוכחית.

ד. יו"ר האגודה צריך להיות חבר בהנהלה הכלכלית.
ה. מומלץ שמנהלת הקהילה תשתתף בישיבות.

ו. לאחר בחירת הנהלה חדשה, הרכב התקיים דיון על סמכויות הנהלה הכלכלית ותפקידיה.

- א. תערך פנייה לחברים נוספים להצטרף להנהלה הכלכלית.

5. דו"ח על קבלת כספי עסקת גת-מב"י

הוחלט:
לדרוש מהבנקים פריסת חוב לזמן ארוך.

להשאיר את כספי העסקה כעת בדולרים בתאום על-ידי צבי מונבר, איציק בנד, משה מרום ואלון שפיצר הענפים.

למשק גרעון כלכלי בסך כ-200 אש"ח.
הגרעון בתזרים המשק כ-2.1 מ"ש"ח.

הוחלט לבדוק:

- א. הרכב הוצאות משפטיות.
- ב. עלות המזון ברפת בחשוואה לרפתות אחרות.

רשם אלון שפיצר - רכז משק

5. דו"ח על קבלת כספי עסקת גת-מב"י

הוחלט:
לדרוש מהבנקים פריסת חוב לזמן ארוך.

להשאיר את כספי העסקה כעת בדולרים בתאום על-ידי צבי מונבר, איציק בנד, משה מרום ואלון שפיצר הענפים.

למשק גרעון כלכלי בסך כ-200 אש"ח.
הגרעון בתזרים המשק כ-2.1 מ"ש"ח.

הוחלט לבדוק:

- א. הרכב הוצאות משפטיות.
- ב. עלות המזון ברפת בחשוואה לרפתות אחרות.

רשם אלון שפיצר - רכז משק



לחברים שלום !

בפתיחת דבריי התנצלות : בעת פרסום קורות חייהם של המועמדים לתפקידים השונים פרסמתי, בשל אי-הבנה, דברים הנוגעים לתמר אמיר, אותם ראתה תמר כאישיים ולא רלוונטיים לתפקיד. תמר, קבלי את התנצלותי, שזורה בברכות על היבחרך לתפקיד ריכוז בריאות. בהצלחה - ושנהיה בריאים!

ואם בברכות ותודות עסקינן :

• תודה מקרב לב לאותם ש"ישבו על המדוכה" וסיימו את תפקידם :

- נאוה כהנא - מסיימת ריכוז בריאות

- ירון לב - מסיים תפקידו כעוזר משאבי אנוש

- תקוה פומרנץ וטלי מרום - סיימו תפקידן כחברות הנהלת הקהילה

• ברכות לנבחרים החדשים :

- ריכוז בריאות - תמר אמיר

- עוזרת למנהל משאבי אנוש - ענת פרידמן

- הנהלת הקהילה : אילנה איטקין, שאול אתר, אלדד מגל (ממשיכים) : שגית לוסטיג, הלל

שחטל, ראובן ליכטנר, אסנת וולף - אלון שפיצר, איריס אופיר)

- ועד האגודה - משה מרום, מרק אסתרין, אלדד גיל, ורד גנור, מירלה' דוויס, אהוד טל, אסף שחר.

עדיין חסרים חברים לאיוש ועדות ותפקידים שונים. שימו לב לפרסומים על לוח המודעות.

בימי חופשת הקיץ אנו מרבים בנסיעות ובילוים. חברים (ובעיקר הורים לבני נוער) אנא שמרו על

חייכם וחיי ילדיכם - הדו"חות על נהיגה במהירות מופרות מצטברים והמספרים תואמים את

מגרשי המרוצים ולא את כבישי הארץ. נוסף לכך חלק מכלי הרכב הפכו ל"רכב שטח", אומנם הם

שותים בנוין, אך לא אוכלים חצץ. הנזק מצטבר ולעתים בלתי הפיך!

בתקופה הקרובה יעסקו הנהלת הקהילה וועד האגודה בנושאים כלליים הקשורים לשינוי עד היום,

ולהתוויית הדרך להמשך. נושאים כגון : דיור (נושא "חם" אף מהקיץ דאשתקד), ותק, שיוך נכסים,

הקהילה מבחינה דמוגרפית (עכשווית ועתידית), מצב כלכלי ועוד, כהנה וכהנה.

אנו מעוניינים לערוך מפגשים או סדנאות עם החברים, בהם נוכל לדבר זה עם זה ולהעלות את כל

הנושאים החשובים הנוגעים להמשך התנהלות הקהילה, בצורה מסודרת ועניינית.

חברים המוכנים לעזור בארגון, מוזמנים לפנות אלי.

ולקינוח - ה-14 ביולי עבר לו ולמי שלא זוכר, מלבד כיבוש הבסטיליה, נכבשה גם "הגבעה". אז חג

שמח לכולנו ואת החגיגה האמיתית נחוג ברוב עם יחד עם מסיימי י"ב.

ולסיום, לכל ה"מרחיבים", ה"מצטופפים", אלו שהובטח להם ואלו שכבר קיבלו, שלא נשכח שבית

הוא הרבה יותר מארבעה קירות :

- מהרהר הייתי - אמר פו - ובזאת הייתי מהרהר.

- הייתי מהרהר באי-יה.

- מה יש לו לאי-יה?

- כי-כן, אי-יה המסכן אין לו איפה לגור.

- באמת לא יש לו - אמר חזריר.

- לך יש בית, חזריר, ולי יש בית, ובתים טובים

הם מאוד. ולכריסטופר רובין יש בית, ולינשוף

ולקנגה ולשפן יש בתים, ואפילו לידידו וקרובו

של שפן יש בתים או משהם, אבל אי-יה

המסכן אין לו כלום. ובכן, הדבר שהרהרתי לי

הוא: הבה נבנה לו בית.

- זה - אמר חזריר - רעיון עצום הוא. איפה נבנה

אותו?

- מה העניינים, אי-יה?

- שום דבר, כריסטופר רובין, שום דבר של

חשיבות. מסופק אני אם ראית אי-בכאן איזה

בית או כיוצא-בו?

- איזה מין בית?

- סתם בית.

- מי יושב בו?

- אני. למצער נדמה היה לי שאני יושב בו. אבל

אל-נכון טעות ביד. סוף סוף לא ייתכן שיהיו

בתים לכולנו.

- אבל אי-יה, לא ידעתי - תמיד סבור הייתי,

- מכאן אתם למדים מה אפשר להשיג בקצת

התאמצות - אמר אי-יה. רואה אתה, פו? רואה

אתה, חזריר? מוח תחילה ואחר-כך עבודה

קשה. תנו עיניכם! ככה יש לבנות בית - אמר

אי-יה בגאון.

- ויודע אני שלכאורה קל הדבר - אמר חזריר

לנפשו - אבל לא כל אחד יכול לעשות זאת.

מתוך "הבית בקרן פו" א.א. מילן





יובלים - בית ספר אחר

אחרי שקיבלנו הוראה מרכזת החינוך לשלם במו פנקס הצ'קים הפרטי שלנו את אגרת החינוך, נזכרנו שחינוך ישראלי אינו מותג מבוקש בימים אלה - אז למה אגרה כה גבוהה? שאלות אלה ואחרות הפנינו לורד גנור, כמעט 11 שנים מנהלת "יובלים".

ילדי ישראל לא יצאו טוב בדירוג העולמי. איפה עומד בית הספר "יובלים"?
לשמוע שאלה הן התוצאות של החינוך במדינה זה מייאש, אבל אנחנו לא באותו מצב. בתי הספר שבהם ההורים משקיעים, מעניקים לתלמידים מעבר למה שמשרד החינוך נותן. כך גם נכתב בעיתונות. האגרה של ההורים, היא שמאפשרת לנו להוציא ילדים ברמה לימודית טובה יותר והיא שמאפשרת לנו לצמצם פערים, למנוע נשירה ולתמוך בילדים מתקשים.

מה האינדיקציה שלך, מדוע ברור לך שאתם במצב אחר?
הפידבקים שאנחנו מקבלים משתי חטיבות הביניים שאליהן זורמים תלמידים שלנו, "שחר" ו"רמות חפר", (ל"רמות חפר" עוברים ילדי העוגן ומעברות), הם חיוביים מאוד, בעיקר אנגלית, שבה הילדים שלנו ברמה גבוהה מאוד, הודות לעבודתה של אילנה איטקין. אנחנו מקבלים חיזוקים על יכולת הלמידה בתחום הקריאה והכתיבה, שבאה למיזוי בעבודות החקר, (שנקראו בעבר עבודות אישיות). נושא זה מובל על-ידי אסתי בדר ומחנכות הכיתות. התלמידים שלנו מגישים עבודות כבר מכיתה ב', ובכיתות הגבוהות מגיעים למיומנויות חקר, ברמה גבוהה יותר. הילד לומד לשאול, לחקור ולטפל במקורות המידע - אינטרנט, אינציקלופדיות, ספרים, ראיונות ועוד. אנחנו מקבלים משוב גם מסטודנטים, שאומרים, היום אנחנו מבינים איך לימדתם אותנו.

איך אתם מתמודדים עם שאלת הקריאה?
נושא זה, המדובר מאוד, כולל גם את פיענוח הקריאה וגם את הבנת הנקרא - לא רק ברמה טכנית, אלא גם ראיית הפרטים והסקת מסקנות. היו שנים שבתי הספר זנחו את הפיענוח הנכון וראו את "השפה כמכלול" כתפיסה בלעדית, השמה דגש רב על המשמעות ופחות על הפיענוח המדויק. חלק מהעקרונות הללו טובים, וגם אנחנו אימצנו אותם, אבל לא נסחפנו ולא איבדנו פרופורציות.

אנחנו שמים יותר את הדגש על קריאה, יותר ממה שעשינו לפני שנתיים, ממשיכים ללמד בשיטת "ליטף", ויש הישגים. עובדה שאין אצלנו ילד שמסיים את כיתה ו' ואינו קורא. בבתי ספר אחרים ישנם ילדים כאלה.



אנחנו מקדישים לילדים מתקשים פי שניים יותר ממה שמשרד החינוך נותן, בשעות ובמשאבים.

מה בחשבון?

השנה הכנסנו לכיתה א' את שיטת "מתמטיקה יסודית" הלקוחה מסינפור, שהיא מספר אחת במתמטיקה - אך אל דאגה, איננו מעתיקים מהם שיטות הישגיות ומשמעת. כבר עכשיו, לאחר שנה אחת, ראינו בכיתה א' יותר הישגים בחשבון. אנחנו מקווים שיותר ילדים יגיעו לחמש יחידות במתמטיקה ב"מעין", שם, מעטים יחסית מגיעים לזה, לעומת מקצועות רבים אחרים שבהם מגיעים לרמה הגבוהה ביותר.

מה ייחודי בבית ספר "יובלים"?

אני חושבת שהמאפיין העיקרי של בית ספר "יובלים", הוא **ראיית התלמיד**. בבית הספר שלנו כל ילד זוכה למלוא הטיפוח. הדבר המרכזי שהורים אומרים לי, ש"יובלים" מעניק יחס לילד, שרואים פה את הילד, שמתייחסים אליו כשווה בין שווים. אלה דברים שהיו ברורים בבית הספר הקיבוצי, אבל אינם ברורים מאליהם בבית ספר אזורי. אצלנו זו אבן יסוד. לא תמיד זה קל, לפעמים התלמיד מפרש יחס זה כהקלה במשמעת. לוקח זמן עד שילדים מבינים את העיקרון: "אני אתך, אבל אני לא חברה שלך". חשוב לנו לבסס את הביטחון והמודעות העצמית של הילד. אנחנו מאמינים כי ילד מחוזה מבחינה רגשית, פנוי יותר ללמידה ולמיצוי יכולותיו.



יריד בשיתוף עם עמותת "חיים"

תחום ייחודי נוסף, שילוב המחשב בלמידה, בו אנחנו מקדימים בתי ספר אחרים בארץ. **תרצה מאור** פועלת כמו אנרגייזר, כל הזמן ממציאה, ודוחפת. יש לנו כ-50 מחשבים. הם מוצבים במעבדת המחשבים, בספרייה, בכיתות ובמרכזים נוספים בבית הספר. בית הספר מחובר לאינטרנט ויש לנו אתר משלנו. המורות מחויבות להעזר במחשב להוראה. יש פרויקטים ממוחשבים רבים - אך לכך צריך להקדיש כתבה נפרדת.

תחום נוסף המאפיין את "יובלים" הוא טיפוח האומנויות. הנושא מובל על-ידי צוות חזק, שאותו מרכזת **ורד קרסנטי**.

לצד אלה, טיולים, לימודי טבע ופינוק ירק באחריות התלמידים. נושאים אלה, שנראים כמובנים מאליהם, אינם נחלתם של ילדים במקומות אחרים. לדוגמא, אצלנו החל מכיתה ג' יוצאים לטיול שנתי עם לינת לילה, לעומת בתי ספר עירוניים שמתחילים בזה רק מכיתה ו', ורק ללילה אחד. אולי לחברי גבעת חיים זה מובן מאליו, אבל לא לאחרים.

חשוב לנו מאוד לא להיות בית חרושת לציונים, הכיוון שלנו הוא מיצוי היכולת של כל ילד וילד, אבל לא חינוך לתחרותיות. אנחנו ממעטים במבחנים ובציונים, אבל נותנים הערכה וחיזוקים. האידיאל שלנו, לטפח בני אדם, בעלי ערכים. אנחנו משתדלים ללמד אותם לחיות בחברה דמוקרטית. הילדים ב"יובלים" לוקחים הרבה אחריות על הלמידה שלהם. הם לומדים לעשות למען אחרים, חונכים צעירים מהם: כיתה ו' חונכים את כיתה א', ה' את ג' ודי את ב', מערכות יחסים בין גדול לקטן. כמו-כן, אנו שמים דגש על טיפוח הקשר לעם היהודי ולארץ ישראל, באמצעות תוכניות הלימודים והפעילויות השונות.

מן הראוי לציין כי כדי לקיים בית ספר עם דגשים כמו שצינתי, דרושים, קודם כל מורים טובים. משימות כאלה, מחייבות מורים ברמה גבוהה, המוכנים להשקיע ולתרום מעל ומעבר, ואכן, זהו הצוות ב"יובלים".

פה המקום לציין, שחלק גדול מהצוות הוא מגבעת חיים וזוהי, אפשר לומר, המתנה בה' הידיעה שקיבלנו מהקיבוץ שלנו, ובנוסף למורים שהזכרו, בצוות מלמדים: **אסנת וולף**, **דימונה**, **ענת לב**, **שרה שחם**, **לאה דגן**, **אפרת אופיר**, **תמר דרך**, **בתיה אתר**, **ניצה**, **בלהה**, **ליאורה מזריץ**, **שרה קרן** ובתיה שמעוני.

כמה ילדים בבית הספר, כמה מונה הצוות?

יש לנו כ-500 ילדים. במושגים קיבוציים זה הרבה. לו היינו עוברים למספר כזה מבית הספר הקיבוצי הקטן, אני לא חושבת שהיינו מעכלים זאת, אבל גדלנו בהדרגה. היום ברור לי ש"יובלים" אינו בית ספר גדול. מספר זה מאפשר קיום שלוש כיתות בשכבה, שהן לא כיתות גדולות מדי וכתוצאה מכך זורמים אלינו תקציבים המאפשרים גיוון בלמידה.

נכון לרגע זה, 48 אנשים בצוות (לא כולם במשרות מלאות), מורים, אנשי מנהלה ותחזוקה, ופסיכולוגית. היחס המספרי בין מבוגרים לתלמיד הוא גבוה מהתקן שמשרד החינוך נותן. גם זה התאפשר כיוון שהכיתות קטנות (פחות מ-40 תלמידים) וגם מתוספת השעות הממומנות על-ידי ההורים.

האם האגרה מחויבת, בחוק?

במדינת ישראל הורה חייב לשלם אגרה, 22.5 ש"ח עבור ביטוח ילדו. מעבר לכך הורה לא חייב לשלם, אבל בלי הסכומים הנוספים לא נוכל לקיים חלק ניכר מפעילות בית הספר.



מה מכסה האגרה ב"יובלים"?

בחלק הראשון של האגרה אנחנו מכסים ספרים, חוברות, צילומים, אמצעי הוראה טכנולוגיים ומחשבים. בתחום המחשבים, כמו-גם במזגנים יש השתתפות יפה של המועצה האזורית.

בנושא ספרים: בבתי הספר בעמק חפר יש הסדר להשאלת ספרי לימוד. זה זול יותר להורה, ומאפשר לבית הספר לקיים ספרייה פעילה, שמגדילה את יכולתו של הילד להגיע לספר, אם לספר לימוד ואם לספרי עיון וקריאה. כדאי לדעת שבבתי הספר היסודיים אין תקציב לספרייה, ולא לספרנים. אנחנו לוקחים מתקציב השרתים והמזכירים, ובאמצעות מממנים ספרנית. כתוצאה מכך, אצלנו הילדים והמורים משתתפים בניקיון. אגב, חלק מספרי העיון והקריאה שלנו הם ירושה מגבעת חיים, כשעברה הספרייה לרשות בית הספר. זה היה בסיס טוב, אך כמובן שאנחנו ממשיכים כל הזמן ברכישת ספרי עיון וספרי קריאה. הספרייה הינה מקור משיכה לתלמידים, גם בתחום הקריאה וגם לשם עשיית עבודות החקר, בעוד שברוב בתי הספר הילדים הולכים לספרייה העירונית לשם כך.



החלק השני נקרא תשלומי הורים, אפשר אפילו לומר תרומת הורים, ובו מממנים את סל התרבות, טיולים וסיורים לימודיים, ימי שיא, נושא מרכז, פיצול כיתות והעשרה וכן קרן לחידוש מזגנים (ההורים משלמים חידוש מזגנים והמועצה משלמת את התחזוקה שלהם, חשמל וכל הכרוך בכך).

כל אלה לא ניתן לקיים ללא תשלומי ההורים?

בבתי ספר רבים נהוג לשלם טיולים, סל תרבות וימי שיא על-פי סכומים המוגדרים על-ידי ועד ההורים הארצי - כך גם אצלנו.

אך הסכום הגדול באגרה מיועד לפיצול כיתות והוא שמאפשר את ההעשרה, המוזיקה, המחשבים, התנועה והיצירה, דברים שאינם מובנים מאליהם, ואינם קיימים בכל בית ספר. את זה אי-אפשר לעשות מהתקציבים של משרד החינוך. מכאן האיכות שלנו, כמו-גם יכולתנו לתגבר ילדים עם צרכים מיוחדים. בית הספר מקדיש לזה שעות רבות.

מעבר לזה אנחנו מאפשרים לילדים שיעורי בחירה, פעם בשבוע, בתחומים רבים - החל מקרטה, ג'ודו וכדורעף, דרך יצירה ואומנויות שונות, ועד מדעים, טכנולוגיה, אלקטרוניקה ו"אשכולות חשיבה", לילדים עם יכולות חשיבה גבוהות. כמו-כן יש מקהלה, תזמורת חליליות, קבוצת דוברי אנגלית ועוד.

יש קושי במימון מורים מכספי הורים ולא מכספי המדינה. מורים אלה בהחלט סובלים מפגיעה בזכויותיהם לאורך השנים.

יש אליכם פניות של הורים מאזורים אחרים לקבל את ילדיהם ל"יובלים"?

"יובלים" הוא בית ספר מבוקש והורים מוכנים לעשות הרבה כדי שילדם יגיע אלינו, ואף מצליחים בכך.

עקרונית יש במשרד החינוך מיפוי, האומר שילד הולך ללמוד בבית הספר שאליו הוא ממופה. יש פניות מיישובים שממופים לבתי ספר אחרים בעמק חפר ואפילו מאזורים יותר מרוחקים - חדרה, פרדס חנה, קדימה ועוד.

קלטנו באופן סלקטיבי, בעיקר בגלל הצורך שלנו ליצור כיתות קטנות. נושא זה כרוך בבעיות לא קטנות.

השנה עוברים במשרד החינוך לתקצוב לפי מספר הילדים (עד עכשיו תוקצבו לפי מספר כיתות), דבר שמגביר את האינטרס של בית הספר להגדיל את מספר הילדים. אנו ניאלץ לעשות זאת, אך בד בבד נשתדל לשמור את הייחוד שלנו ומכאן החשיבות הגדולה של תשלומי ההורים.

לקראת שנת הלימודים הבאה, במה תחדשו?

השנה תיפתח אצלנו כיתה א' של ילדים עם תסמונת אוטיזם.

במשך שנים רצינו לפתוח כיתת חינוך מיוחד, כי אנחנו חושבים שזה יכול לתרום לילדים שלנו, שיכירו, יתמודדו ויעזרו לילדים עם צרכים מיוחדים. בשנה הבאה אנחנו פותחים רק שתי כיתות אלף - כתוצאה מכך שירדה הילודה, בעיקר בקיבוצים. על רקע זה, וכדי להמשיך עם 18 כיתות, החלטנו להענות לבקשת המועצה, שחיפשה מוסד שיקלוט כיתה של ילדים אוטיסטים.

האחריות לצוות הכיתה הייחודית היא של משרד החינוך. המורות והסייעות חייבות להיות מיומנות, אבל גם מורים שלנו בכיתה זאת. ילדים שלנו מכיתות ו' יהיו בתפקיד של חונכים. הם יהיו מלווים על-ידי אנשי מקצוע ואני מאמינה שזה יתרום מאוד לבית הספר כולו, זאת מסיפורים שאני שומעת מבתי ספר אחרים שקלטו כיתה כזאת. זוהי התנסות מאוד מעניינת ואתגרית, וכיוון שאנחנו עובדים עם הילדים שלנו הרבה על נושא הנתניה והתרומה לאחר, ברמה הערכית והפרקטית הרי שחשבנו שזוהי הזדמנות שאין להחמיץ.

האומנם יש כוונה לעבור לחמישה ימי לימוד?

נושא זה נמצא על הפרק, השנה רק לחטיבות על יסודיות, גם בגלל צמצום בשעות הלימוד. קוצצו השנה, וזה עוד לא הכל, אך הילדים לא ירגישו בכך, עקב השעות הממומנות על-ידי הורים. קרוב לוודאי שנעבור לחמישה ימי לימוד בשנה הבאה. הנושא יועמד השנה לדיונים, גם במסגרת פורום הורים בית ספרי והורים יוכלו להביע דעתם ולהשפיע.

מה את אומרת לחברי גבעת חיים מאוחד?

גבעת חיים קיבלה מתנה, בכך שבית הספר נמצא פה, בבית. חשוב לי לציין זאת, כי זה נותן יתרונות רבים. הקרבה הזאת לא תסולא בפז. לאחרים ההסעות מאוד קשות ומזמנות בעיות התנהגות. כדאי גם לזכור ש"יובלים" הוא גם מקור פרנסה לחברים מגבעת חיים מאוחד, יש פה 19 מאתנו.

חבל לי מאוד שחברי גבעת חיים לא נהנים מהיתרון ומגיעים מעט. הייתי מצפה שיבואו יותר, לראות, לבקר, שסבים יבואו, וכמובן הורים. מתחילים להגיע קצת מתנדבים, אנשים בפנסיה. הייתי שמחה אם יגיעו יותר, אם אנשים שסיימו את מעגל העבודה יראו את "יובלים" כמקום שאפשר לתרום בו. אני חושבת שהם היו נהנים מאוד.



הקיבוצים ויתרו על יכולת ההשפעה שלהם בבית הספר. יש גוף שנקרא "פורום הורים", המנוהל על-ידי יו"ר ועד ההורים, ובו

יושבים נציגי הורים מכל כיתות בית הספר. גם אנחנו כהנהלה משתתפים בו. לגוף זה בעל היכולת להוביל דברים ולהשפיע על כל הנושאים הקשורים בבית הספר, אין כמעט נציגים מקיבוצים. חברי הקיבוצים לא ממהרים להתנדב אליו. אם רוצים ש"יובלים" יהיה המשך של בית הספר הקיבוצי, יש לדאוג שאנחנו נהיה מיוצגים בו. עם זאת, למרות מיעוט הנציגים חשוב לציין שטלי מרום, הינה יו"ר בשנתיים האחרונות והיא עובדת בשיתוף פעולה נפלא עם בית הספר.

ראיינה ורשמה: דינה רמגי

לחברים -
אני רוצה להודות לכל אלו שהצביעו עבורי לתפקיד,
ובהזדמנות זו לאחל הצלחה לענת.
שבי אברהמי

בנוגע לפרשת מיכאלי

השבוע נחכשרנו שהקיבוץ צפוי לעיקולים של רכוש וכספים, משום שלא שולם עדיין מלוא הסכום למשפחת מיכאלי.
שוב מנסים למשוך את העניין, שוב צפוי שהחברים יישאו בתוצאות הכישלון.
היום כבר ידוע, שלו השכילה הנהלת הקיבוץ דאז, לראות את הנולד ולשלם כדין, אזי כל ה"נוק" היה מסתכם בדמי עזיבה בלבד.
למרבה הצער, הלקח לא נלמד. שוב רוצים להתחכם. הפעם מנסים לתלות את התשלום למשפחה בכך ששני קיבוצים יסכימו לשלם, זאת, למרות שפסק הדין קבע, כי אין לעכב את התשלום עד להתחשבות בין הקיבוצים.
אם יחויב הקיבוץ בגין אי-מילוי פסק הדין - החבר ישלם את המחיר.



אברהם אופיר

משהו קטן שרציתי להגיד...
אני מצטרפת לתמר אמיר,
ורוצה להודות, אישית,
לישראלה ומקסין
על שנים רבות של שירות, התייחסות ומסירות,
ועל הרבה השקעה ורצון טוב, יומיומיים,
כולל בתקופות של גזירות וקיצוצים...

ועוד אני רוצה להודות לאבי טל, אשף החלב,
שלמען האמת הייתי די מכורה למוצריו...
ערבתם מאוד לחיכי, אבי, חנה ומרים,
(קצת פחות לגורתי) והגמילה אינה קלה...

אנחנו בתקופת שליטה של הכדאיות הכלכלית,
לא רק מבחירה, בעיקר כי אין לנו ברירה,
יש מי שנפגע חזק יותר, כמוכם, ובצורה ישירה.

אומרים שכל שינוי הוא לטובה - אז אני מקווה שזה יתפוס גם לגביכם -
ובמהרה!

שוב - תודה,
ובעצם - גם סליחה.



נעמי מיתקי